

mise peale, mis see tähendata, seletanud viimne, et ta olla lüsimise peale, kellega ta minna, kostnud: „Ühe Inglismehega.” Gomera elanikud on valmis — tuni veikese linnakese pisut suurtugu rahvani — kõik omad igapäewased ošjad kaugel olekul wile keele läbi toimetama, mida nemad ka silbidekeeleks nimetavad. Wile keel ei ole mitte üks liht wilistamine, waid iga ainus silb kõlab ise moodi. Wilistamine sünib terusse eht laiale tömmatud mokade ja keelega; mõned pruuwigwad selle tarvis, nagu meiegi juures, ühte eht kahete sõrme. Kirjades leitakse waga pi- sut selle tähtsa keele üle ráágitud. Prof. Dr. Karl Fritsch jutustab, et Idulupúhal 1862 rahwas ühte rõõmust Laaweti laulu kirikus laulmise asemel wilistanud olla. Tuba Kanaori saarede leidmise lous, mis 18 aasta- soja algul Prantsuse waimulikust kirjutatud sai, seisab üks näitus wile keele peale, kus Gomera rahvast deldakse: Nemad ráágivad mokadega, nagu ei olekski neil keelt suus. J. v. Bethencourt filmab wile keeltes

kahe rahva keelt, kellest Gomera rahwas väljaöppinud olla. Nuedenfeldt peab seda Gomera omasugu kohaliku oleku sünnituseks. See saar on kangelaste kuuristikuline, et rahwas, kes üksna ligistiku elavad, peavad mitmetunnist ringteed tegema, kui nad üks-teise juure tulla ja ráákida wõiks. Seks tarvitata nad heledat wilistamist, milles wile keel olla töusnud.

Ebamõistmine.

Wana Bandsbeckeri käskjalg ütleb kord: „Ebamõistmised tulevad maailmas enamiste fest, et üksteist mitte ei mõisteta.” Ja mõistlik lugeja ei sa mitte ütlema, et see wale on. Qui seda louset ümberpöörda kse, wõib ta oma õigust tõendada. Sest kui üksteist mitte ei mõisteta, siis on see tões te üks ebamõistmine. Garnane lugu sündis kord Saksa- maal 1870 ühe pealiku ja soldati naese wael. Lahingis 18. Auguستil aastub üks wana